

enteres bedst muligt om forskellige anliggender – herunder vedtægtsændringer.

Spm. nr. S 1774

Til skatteministeren (16/4 02) af:
Anders Samuelson (RV):

»Vil ministeren bekræfte, at hvis afgifter, der opkræves i kroner og øre, fik lov at følge inflationen, ville det ekstra afgiftsprovenu kunne finansiere, at bundgrænsen for betaling af mellemskatten hæves med ca. 10.000 kr. årligt, og give en vurdering af arbejdsudbudseffekten ved at fastlåse afgifter, der opkræves i kroner og øre, frem for at lade dem følge inflationen, og endelig give en vurdering af arbejdsudbudseffekten ved at hæve bundgrænsen for betaling af mellemskatten med 10.000 kr.«

Begrundelse

Spørgeren er af den opfattelse, at det er uklart, om regeringen finder, at det er vigtigst at lade afgifter udhule af inflation eller fjerne mellemskatten. På den baggrund finder spørgeren det relevant at bede om ministerens vurdering af de 2 alternativets effekt på den danske økonomi.

Svar (29/4 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand): Overordnet vil jeg henvise til besvarelsen af et tilsvarende spørgsmål stillet til økonomi- og erhvervsministeren, nemlig S1614. Endvidere vil jeg henvise til besvarelsen af lignende spørgsmål nemlig S1615 samt S1616. I besvarelsen af de ovenfor nævnte spørgsmål er indeholdt de oplysninger, som spørgeren søger.

Hvis provenuet fra afgifter i faste beløb øges med 1 pct., kan man hæve bundgrænsen for mellemskatten med ca. 6.500 kr. Øger man provenuet med det samme som inflationen – dvs. ca. 2 pct. – kan man stort set hæve bundgrænsen med ca. 10.000 kr. Det fremgår af henholdsvis S1614 og S1616, at forskellen mellem de to regnestykker udelukkende er, at der bliver spurgt om forskellige justeringer af afgiftsprovenuet.

De kortsigtede virkninger af at hæve bundgrænsen for mellemskatten er med udgangspunkt i beregninger på ADAM-modellen som følger: En indeksering af afgifterne, der opkræves i kroner og øre, med inflationen vil reducere beskæftigelsen med ca. 2400 personer. Tilsvarende vurderes en sænkning af personskatterne med samme provenumæssige størrelsesorden at give anledning til en øget beskæftigelse på ca. 1600 personer. Altså et nettofald i beskæftigelsen på ca. 800 personer.

De langsigtede virkning af de af spørgeren nævnte omlægninger kan beskrives som følger: En fastlåsning af afgifterne relativt til en situation med inflationsindeksering giver en positiv effekt på arbejdsudbuddet svarende til ca. 400 helårspersoner. Hvis man hæver bundgrænsen for mellemskatten med ca. 10.000 kr., fås en positiv effekt på arbejdsudbuddet svarende til ca. 1.600 helårspersoner. Det er væsentligt at pointere, at disse effekter ikke nødvendigvis øger beskæftigelsen. En stor del af effekten opstår ved, at de allerede beskæftigede arbejder mere.

Disse regnestykker indebærer ikke, at man år efter år bare kan hæve afgifterne og sænke indkomstskatterne. Der er flere argumenter, der taler imod sådanne omlægninger af skattesystemet – bl.a. øget grænsehandel (som dæmper provenugevinsten) og øgede forvridninger.

Spm. nr. S 1775

Til skatteministeren (15/4 02) af:
Anders Samuelson (RV):

»Vil ministeren uddybe hvilke økonomiske og modeltekniske forudsætninger, der ligger til grund for besvarelsen af S 1774?«

Svar (29/4 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand): Effekterne på efterspørgselssiden er beregnet på makromodellen ADAM. På udbudssiden er den centrale forudsætning en arbejdsudbudselasticitet på 0,1. Herudover henvises der til besvarelsenerne af S 1614, S1615 samt S1616.